

Bilag til f. t. l. vedr. bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier m. v.

Da bisygdomsinspektørerne allerede med den nuværende organisation har haft et hverv, der ikke fuldtud kunne honoreres med de midler, der har været stillet til bisygdomsnævnets disposition, og da de nu fremførte forslag betyder en betydelig forøgelse af bisygdomsinspektørernes arbejde, må statens bisygdomsnævn finde det påkrævet, at der stilles yderligere midler til disposition for en forhøjelse af bisygdomsinspektørernes honorarer, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 1 ad lovens § 17.

Kontakten mellem bisygdomsinspektørerne og tilsynsmændene bør forbedres. Dette forudsætter afholdelse af lokale møder i april måned og yderligere en gang senere på året. Statens bisygdomsnævn skal derfor foreslå, at der tilvejebringes midler til afholdelse af sådanne møder i alle amtsråds kredse. Endvidere er det nødvendigt, at tilsynsmændene omgående indsender de til bisygdomsinspektørerne bestemte kopier af flytteattester og protokollater, for at bisygdomsinspektørerne kan bevare overblikket over arbejdet og være orienteret om forekomsten af smitsomme sygdomme hos bier. Der må derfor også tilvejebringes midler til refusion af forøgede portoudgifter for inspektører og tilsynsmænd.

Under hensyn til de foran påviste forhold må statens bisygdomsnævn anse det for påkrævet, at statens støtte til bekæmpelsen af smitsomme sygdomme hos bier forøges i den kommende 5-års periode. Efter stigningen i antallet af bifamilier, den nødvendige forhøjelse af bisygdomsinspektørernes og tilsynsmændenes vederlag samt den nødvendige forøgelse af det årlige antal undersøgelser, foreslås landbrugsministeren bemyndiget til i finansårene 1954-55—1958-59 at anvende indtil 180 000 kr. årligt til bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier, dog således at anvendelsen af 20 000 kr. af beløbet er betinget af, at der fra biavlernes side præsteres et beløb af tilsvarende størrelse, jfr. nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 1 vedrørende ændringsforslaget til lovens § 17.

På grundlag af den foretagne bedømmelse af bekæmpelsesarbejdet i den forløbne 5-års periode finder statens bisygdomsnævn iøvrigt anledning til at stille forslag om, at der ved lovens revision foretages visse ændringer i dens enkelte bestemmelser om bekæm-

pelsesmetoden og forebyggende foranstaltninger.

Det er statens bisygdomsnævns opfattelse, at årsagen til de konstaterede „gengangerbigårde“ hovedsagelig må søges i, at de pågældende biavlere har opbevaret og anvendt tavlemateriale, der har indeholdt sporer af *Bacillus larvae* hidrørende fra pestangreb for år tilbage. Om sådant tavlemateriale foreskriver lov nr. 215 af 12. april 1949 § 6, stk. 1, at bigårdens ejer er pligtig at forevise alt til denne hørende materiel og voksbygning. I § 7, litra c, er det endvidere foreskrevet, at tavler, hvori der har været yngel, samt rammer og andet løst materiel, der ikke kan renses, fra smittede bistader, skal tilintetgøres af tilsynsmanden, selvom helbredelsesforsøg gøres. Al anden voksbygning (magasintavler) fra sådanne stader skal, såfremt ejeren ikke ønsker den tilintetgjort, omsmeltes inden en af tilsynsmanden fastsat frist.

Under hensyn til faren for genopblussen af ondartet bipest ved anvendelse af gamle tavler skal statens bisygdomsnævn foreslå, at disse regler om behandling af tavler suppleres på forskellig måde, hvorom henvises til bemærkningerne nedenfor til forslagens § 1 ad lovens § 7.

I lov nr. 215 af 12. april 1949 regnes der såvel i § 7, litra h, som i § 8, nr. 5, med en tidsfrist på 6 uger mellem 2 på hinanden følgende undersøgelser. Fristen er fastsat for, at eventuelle sygdomskim med sikkerhed skulle have haft lejlighed til at fremkalde det for den enkelte sygdom karakteristiske sygdomsbillede inden 2. eftersyn.

Det må imidlertid nu betragtes som tvivlsomt, om 6-ugers fristen er tilstrækkelig, idet det ved forsøg, udført af statens biavlsværk, har vist sig, at man ved at indsætte små inficerede tavlestykker med frisk ondartet bipest først opnåede at smitte bifamilierne på ca. 56 døgn i et sådant omfang, at de pågældende bifamilier viste tydelig infektion.

For at opnå den størst mulige sikkerhed har man derfor i de tilsvarende bestemmelser i forslaget fastsat tidsfristen til 8 uger.

Da man, som foran anført, må lægge betydelig vægt på, at tavlemateriel fra inficerede bistader brændes eller omsmeltes, hvilket også bør gælde tavler, der har været i berøring med tavler fra smittede stader eller